

Sygn. akt I ACa 353/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Waldemar Kryślak
Sędziowie:	SA Jacek Nowicki SA Małgorzata Gulczyńska /spr./
Protokolant:	st.sekr.sąd. Sylwia Stefańska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2013 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **P. K.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - Nadleśniczemu Nadleśnictwa K.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 19 grudnia 2012 r., sygn. akt I C 519/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie 1 w ten sposób, że powództwo oddala;

II. zasądza od powoda na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa 1800 zł

tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

/-/M. Gulczyńska /-/W. Kryślak /-/J. Nowicki

UZASADNIENIE

Powód wniósł o zapłatę od pozwanego kwoty 112.241,65 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz zasądzenie od pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 18.393,95 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie powództwo oddalił, zasądził od powoda

na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa w W. 3.600 zł tytułem kosztów procesu, nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Zielonej Górze 198,43 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych.

Sąd powołał następujące ustalenia faktyczne.

Powód zawodowo zajmuje się prowadzeniem gospodarstwa rolnego. W jego gospodarstwie w czerwcu 2011 r. na trzech działkach doszło do zniszczenia upraw ziemniaków przez dziki.

Terminy zbioru przypadły odpowiednio w dniach 8 sierpnia 2011 r., 1 września 2011 r. i 5 września 2011 r. Cena ziemniaków jadalnych wynosiła na dzień 8 sierpnia i 1 września 2011 r. 0,90 zł za kilogram, natomiast cena ziemniaków zbieranych w dniu 5 września 2011 r. wyniosła 0,80 zł za kilogram.

Uszkodzenie upraw w rozmiarze kwalifikującym do zaorania nastąpiło przed 10 czerwca 2011 r.

Wartość utraconego plonu ziemniaków jadalnych wyniosła 59.934 zł. Wartość utraconego plonu odpadów użytecznych wyniosła 4.598 zł. Nieponiesiony koszt zbioru wyniósł 4.037 zł, a nieponiesiony koszt transportu 858 zł. Nieponiesiony koszt przechowania ziemniaków wyniósł 1.692 zł. Wartość utraconego plonu przy uwzględnieniu nieponiesionych kosztów i ograniczenia z tytułu terminu szkody (60%) wyniosła 34.771 zł.

Powód otrzymał od pozwanego odszkodowanie w wysokości 16.377,05 zł

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał, że roszczenie powoda jest uzasadnione jedynie w nieznaczej części. Zgodnie z treścią art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. 2012 poz. 1281) dzierżawca lub zarządca obwodu łowieckiego obowiązany jest do wynagradzania szkód wyrządzonych w uprawach i płodach rolnych m.in. przez dziki. Odpowiedzialność pozwanego za szkody wyrządzone na terenie gospodarstwa rolnego powoda nie była co do zasady kwestionowana. Przedmiotem sporu była jedynie wysokość należnego powodowi odszkodowania.

Sąd Okręgowy przy ustalaniu wysokości szkody skorzystał z dowodu z opinii biegłego, uznając go za w pełni wiarygodny.

Ponieważ pozwany uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania (16%) na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd I instancji zasądził od powoda na rzecz pozwanego całość poniesionych kosztów procesu. Nakazał także powodowi zapłacić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 198,43 zł tytułem kosztów sądowych (część wynagrodzenia biegłego wypłacona ze środków budżetowych).

Powyższy wyrok zaskarżył pozwany w zakresie zasądzającym roszczenie. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie następujących przepisów:

- art. 48 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1995 roku Prawo łowieckie (Dz. U. z 2005 r. nr 127, poz. 1066 ze zm.) poprzez niezasadne niezastosowanie i przyjęcie, że należy się powodowi odszkodowanie pomimo, iż uprawy prowadzone były z rażącym naruszeniem zasad agrotechnicznych;

- art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 k.p.c. poprzez błędne ustalenie stanu faktycznego sprawy.

W związku z powyższym wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości, a także zasądzenie od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja okazała się uzasadniona.

Rzeczywiście Sąd Okręgowy, choć uznał opinię biegłego za wiarygodną, pominął jej istotny fragment. Sąd Apelacyjny ustala na podstawie tego dowodu, że powód zastosował do oprysku zniszczonej uprawy środek D.. Okoliczność ta wynika z twierdzeń powoda. To powód bowiem złożył do akt sprawy faktury obejmujące m.in. środki ochrony roślin i zaznaczył czerwonym kółkiem te, które zużył do oprysku ziemniaków. Pozwany nie kwestionował tej okoliczności, mogła ona zostać zatem uznana za przyznaną i nie wymagała prowadzenia dalszego postępowania dowodowego (art. 230 k.p.c.).

Biegły jednoznacznie stwierdził, że zastosowanie tego środka jest rażącym naruszeniem zasad agrotechnicznych, co w myśl art. 48 pkt 6 prawa łowieckiego wyklucza przyznanie odszkodowania. W toku postępowania pozwany zaakceptował wnioski biegłego, powód natomiast nie podjął próby jej podważenia w tym zakresie – ani w sferze faktów, ani co do oceny zastosowania D..

Nie ma znaczenia, że teza dowodowa nie obejmowała oceny prowadzenia uprawy. Powód złożył wykaz zastosowanych środków już po wydaniu opinii zasadniczych. Ani sąd, ani pozwany nie mieli możliwości wypowiedzieć się w tej kwestii przed otrzymaniem opinii uzupełniającej. Ocena prowadzenia uprawy mieści się w zakresie kompetencji biegłego. Skoro żadna ze stron nie kwestionowała tej opinii nie ma podstaw, aby częściowo pomijać wnioski biegłego.

Sąd Apelacyjny uznaje zatem, że powód prowadził uprawę z rażącym naruszeniem zasad agrotechnicznych i na podstawie art. 48 pkt 6 Prawa łowieckiego oraz art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok i powództwo oddalił. Powód był już obciążony całością kosztów postępowania w pierwszej instancji. Ponieważ przegrał także postępowanie odwoławcze, na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzono od niego na rzecz Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym (§ 2 ust. 1, § 6 pkt 5 i § 13 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2002.163.1348).

/-/SSA Małgorzata Gulczyńska /-/ SSA Waldemar Kryślak /-/ SSA Jacek Nowicki